

Jakob Brodersen
Hvide elefanter
252 sider
Brændpunkt

Står man op imod magten, gør man noget af et godt hjerte, bryder man med normerne i etat og videnskab, så skal man virkelig ikke forvente, man bliver strøget med hårene.

Det budskab får Jakob Brodersen fint frem i denne velskrevne roman om en ingeniør, der har opfundet en soldrevet pumpe, som er en fin opfindelse til på den jyske vestkyst til at holde stand mod klimaforandringer. Men at få pumpen til og op at køre i Afrika for at hjælpe med at genskabe udtørrede oaser og som idealist forsøge at gøre verden til et bedre og mere sikkert sted -; det er en helt anden sag. På grund af eksempelvis vanetænkning og religion.

Jakob Brodersen er god til at karakterbeskrive og få dybder frem i persontegningerne, uden egentlig at de handler særlig meget om de enkelte personer. Mere deres handlinger. Hermed lever forfatteren op til parolen "show dont tell". Glimrende.

Vi ender med at blive dus med en række af bogens personer, Matt, John, Will, Christian og naturligvis hovedpersonen Alan Bang, der tillige har den udfordring, at han skal skilles fra sin kone Karen. Og Karen har fået teenagedatteren med på *sit* hold. Av da.

Et par steder undervejs skal forfatteren unødvendigt brillere med superlativer som Anna, **der var smuk som et guldaldermaleri**

Men altså, det er småting, og totalt set har Jakob Brodersen bestemt fat i den lange ende, når han lader sin hovedpersons lettere ramponerede privatliv være en slags udgangspunkt for at ville finde sin plads i livet og sin mission i verden.

Romanen er spændende, man kommer ikke til at kede sig på noget tidspunkt, og forfatteren er sågar også god til at forklare teknikken omkring varmepumper og dets virke. Lige så god er han til at få læseren inddraget - ja INDDraget - i den subtile stemning i et parforhold, der lakker mod enden.

Det er modigt, at han i samme bog har tre konflikter kørende. Nemlig ægteskab, forhold til datteren og sin idé om at revolutionære verden med sin pumpe.

Men tingene hænger fint sammen, omend vi mod slutningen af bogen savner nogle meldinger om, hvordan Alans ægteskabs forlis og hans indstilling til kærlighed med egne ord påvirker ham. Når forfatteren altså nu engang har valgt at beskrive parforholdet.